

vypověď Lukáška Jana
z Leskovec č. 91.

V dubnu dne 3/4 1945

Toho dne jsem byl napaden dvěma vojáků, se mnou
byla rána po probuzení byl jsem na čerstvém vzdu-
chu a jda spát do mého bydlíště přepadli mě a nido-
mání, především se mně ptali zdali jsem partyzá-
n, ale nejdříve na mně rvali kamile hoch kartě ru-
ce, přitom měli oba zbraně proti mně namí-
řeny, a jednomu mě ale křikl a ten druhý mě držel
v ruce, pak mě sebrali sebou do lesa nejedli na
jednu stranu, a pak s druhé strany mě volal dů-
stojník který mluvil ke mně plynule česky,
běžte do toho mýžina a z hnutí toho mýžina
ať přijde hned sem, totiž do toho lesa, řekne
mně se má hned přijít, že jak nepříjde že to bude
horší, tak já jsem musel poslechnout a šel jsem
tam, přijdu tam slučen na okraji, a napřed mi řá-
doval, posleze u stala hospodyně ptám se je-
kde se spí je ji muž, ona mi řekla že v kačině sed-
ci, tak ji říkám kamem jej zbludi nebo je ta-
máha vojáka, on hned nevitával a já jsem
běžel napřed k tomu důstojníku a řekl jsem
že přijde, ten mě ale poslal spát a říkal mi
a bych se hned vrátil a abych se podíval do skla-
pa kartě pry je tam partyzáni, ale já jsem
neměl čas nahlýžet se do sklepa dít, pramá
že měli jít do lesa a mýžiněm přisti k ně-
mu Jan budovu se stájních pusek střílet, m-
a tak i...

...jsem si myslel, že jsem tam má partykamu, a
měsi tam doháně, co jsem tam kři přišla jeho rodina
mým spoutání, a měla jeho i rodinu, křesťanský
dokumenty stihem, jsem se nezmohl děle řeči
přesvědčit a dobytěk a by se vypustil ven, jeden vaj
jsem si řekl, že se jím to vypustí, ale přitom co to vypau
stili ji to v sechna byla v plamenech, pak si pře
ti pro hospodáře, spoutáníha nedli domou, ale ji
se do lesa nevrátil, hned na to pak přišli pro zma
pak se dolejší chvilí i pro ty křesťany, a pak se
řádný nevrátil, a pak tam se mě tákal ten důs,
to jsem si řekl i to neolejší stavení je mlynář
rama já jsem řekl, že ne, že je tam rodina rodě
ma, on se mě tákal kolik těch dětí má, já jsem
ře kře se čtyři chlapi a děti, nu on pak řekl
že to mi nebude hářet, a pak křesťanu jsem byl
vůbecen hářiti to neolejší stavení, jsme to i
těma chlapi palivali nadan aby se to nechytla
vři tam jsem jsem byl drkán v rachu bere
stravy celý den celou noc a pak ještě přibude
to jsem se nemohl na krak vřadit, až potom
palebné přišel samon jeden který opět
mluvil český a tákal se mně, co jsem řekl, já jsem
řekl, že jsem zemědělský dělník, že jsem 35 let
loužil v raluiku jako čeledín, nu a tet se
jsem se mě radne a hej, jelikar se nemoci
ro mě neměli, by tu tak mě odhazali na
paseky do mřánu

že bydlím v sušárně že tam mám legi
a jiné věci, nu tak že nemám stíhadejít a
celá roba i la a to poslední semnan, až mě pro
kannali všechny věci takali se mě opět rodili
jsem měl jáke stýky stím mly náim, já
jsem řekl nikoliv, že jsem přišel aváracích
se slusky, až jsem tam vůbec ještě nebyl a
že se tak mnohá léta tá omladina je zcela
jiná že mě dajista též rádný neana, a pak se
mě ještě na posled takali rodili jsem ty par
tyrány viděl habik pry jich tam byla a adhod
přišli, nu až jsem řekl že se o jiné věci nest
rány že jsem nedlouha přišel že jsem rádný
neviděl vůbec se tou dolní co zde bydlím, a
adhod přišli a kdy to já nemim, a statek se ne
vš nemypřáteli, na to pak adestli

Jan Lukášek
v Leskovci

mar 16/5 1888